

Wessely: Jeg maa bede den meget ærede Forsamling undskyldte, at jeg maa tillade mig at gjøre en personlig Bemærkning til hvad den meget ærede Minister har anført, idet han yderligere har villet godtgjøre, at jeg med min Betragtning af det finansielle ikke kan stemme for Loven, og hvis jeg ikke har misforstaaet ham, saa begrundede han dette paa hvad jeg har yttret i Anledning af Lovforslaget om korte Bexler, og at jeg har modsat mig det. Jeg skal i saa Henseende erindre om, at min Hovedbetragtning med Hensyn til det daværende Lovforslag var den, at korte Bexler kunde med det lave Stempelgebyr benyttes som Sedler. Det var denne Betragtning, jeg ansaae for den vigtigste, som den, der aldeles ikke var klar og det var af den Grund, at jeg modsatte mig Lovforslaget. Jeg skal dernæst talke den ærede Landsstingsmand, der sidst talte (Madvig) for, hvad han har yttret med Hensyn til det nærværende Lovforslag, idet han har paaberaabt sig, at, naar man gaaer ind paa dette Lovforslag og derved letter Omsætningen i een Henseende, da vil det være en Feil, fordi man derved skaber Forventninger om, at der ogsaa burde finde Lettelser Sted ved andre Omsætninger, som man ikke kunde tilfredsstille. Det er dette Argument, som jeg skal tillade mig at henstille til den meget ærede Minister, som har indbragt Lovforslaget om Nedsættelse af Stempelgebyret for korte Bexler. Dersom det var rigtigt at gaae ind paa dette Lovforslag, saa er der altsaa her et Billighedsstray til ogsaa at gaae ind paa det foreliggende, især efter hvad den ærede Landsstingsmand, som sidst havde Ordet, har udviklet. Med Hensyn til, hvad den meget ærede Minister har yttret, at Ministeriet ikke vil indstille Forslaget til allerhøieste Stadfæstelse, hvis det blev vedtaget, da skal jeg ikke gaae ind paa Theorien, paa Spørgsmaalet herom, da det forekommer mig, at der her ikke er Leilighed til at indbringe det, og det ogsaa er vanskeligt ved en Sag af den Beskaffenhed som den nærværende at gaae ind paa dette Spørgsmaal. Jeg troer imidlertid at kunne gjøre opmærksom paa, at det ved et Forslag som det nærværende dog burde være af mindre Indskyldelse paa de ærede Medlem-

mers Afstemning, om en saa stærk Udtalelse skeer mod et Forslag af Ministeriet, naar det erindres, at vi have en constitutionel, men ingen parlamentarisk Regjering. Den meget ærede Minister og den ærede Landsstingsmand, som sidst talte, have begge gjort Bemærkninger med Hensyn til det Exempel, jeg paaberaabte mig om, hvad der var passeret tidligere her i Thinget med Hensyn til Lyendes loven. Jeg skal i saa Henseende kun gjøre opmærksom paa, hvorledes jeg er kommen til at anføre det og i hvilken Retning mit Argument i saa Henseende gik. Det var for at modbevise den Sætning, at en Forandring af Stempelpapirsanordningen ikke burde udgaae fra Landsstinget, det var for at modbevise denne Sætning, at jeg anførte det som et Exempel paa, at en saadan Anskuelse har ikke tidligere været tilstede i Landsstinget. Nu har det ærede Medlem, som talte sidst, gjort opmærksom paa, at i denne Sag var Forholdet et andet; der kunde man bestemt maale det finansielle Spørgsmaal, man kunde bedømme de særlige Forhold. Det er altsaa en ganske anden Betragtning, som den ærede Landsstingsmand har gjort gjældende; han har nemlig sagt, at dengang kunde vi gaae ind derpaa, thi da kjendte vi alle Omstændighederne. Hvorvidt det nu i det nærværende Tilfælde er saa, som den ærede Landsstingsmand mener, at vi ikke kunne bedømme disse Omstændigheder, det er en anden Betragtning; men Principet, som jeg har udtalt, at Forslag til Forandringer i Stempelpapirsanordningen udgaae fra Rigsdagen, det er derved hævdet. Det er altsaa anerkjendt, at derimod kan der ikke siges Noget, og jeg skal tilføie, at den meget ærede Minister endte med at gjøre opmærksom paa, at forsaavidt Regjeringens Besættelse af Stempelpapirsanordningen ikke fandtes at gaae hurtigt nok, da kunde jo Rigsdagen benytte sit Initiativ i saa Henseende. Jeg troer altsaa ikke, at der i saa Henseende kan være Anledning til at stemme mod Lovforslaget. Jeg skal ikke gaae ind paa det Punkt, som blev udhævet af den meget ærede Minister, med Hensyn til hvorvidt det kunde være rigtigt, at der fandt en Lettelse Sted med Hensyn til private Ob-